

ТРАЯН ПЪРВАНОВ
БАЛАДА ЗА МЪРТВОТО
ВРЕМЕ

chitanka.info

*Прикрито в простори на вечери късни —
то тлее във белите сълзи на свещ,
увисва над маси с покривките мръсни
и бърза — за миг, докато разбереш,
досадно и вяло шуми във стените,
ветрее се с прах по семеен балкон.
И после се скита навън в мрачините
и търси живота с болезнен глух стон.*

*То в бързи сезони нехайно се лута,
бледнее в безсмислени пусти очи,
и влиза в деня ни жестоко, нечуто,
и в плюшени сънища нощем мълчи.
То няма дъха на съдбовни протести.
В бездушни пространства
спокойно върви —
не носи плача от нечакани вести,
не газии отровени в стронций треви.*

*О, мъртвото време... Без нашата воля
то своите пусти поуки реди...
И аз през живота вървя и се моля —
във моите топли човешки гърди
да стене в сърцето ми глухо, опасно —
по-страшно от разрив,
по-силно от взрив —
до болка прекрасно, до болка неясно
най-живото време. Така съм щастлив!*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.